ຫົວຂໍ້: "ເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກ ເຂົ້າໃນພັດທະນາເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ"

ປອ ສີສົມພອນ ວົງພະຈັນ

ການເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກ ເຂົ້າໃນພັດທະນາເສດຖະກິດ ຂອງລາວ ແມ່ນການຂຸດຄົ້ນບັນດາເງື່ອນໄຂການເປັນຕົວແທນມໍລະດົກໂລກ, ຄວາມສົມບູນ ແລະຄວາມເປັນຂອງແທ້ດັ້ງເດີມ ທີ່ມີຢູ່ໃນມໍລະດົກ ເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂະແໜງບໍລິການ ແລະການທ່ອງ ທ່ຽວທີ່ເປັນຈຸດເດັ່ນໃນຕະຫຼອດໄລຍະຜ່ານມາ ຂອງ ສປປ ລາວ.

I. ຄວາມຈຳເປັນໃນການເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ການເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກ ກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແມ່ນສາຍພົວພັນແບບກາຍອິນຊີ, ເປັນປັດໃຈ, ເປັນເງື່ອນໄຂ ຊ່ວຍຊູເຊິ່ງກັນ ແລະກັນ ເຊິ່ງປັດຈຸບັນ ຫຼາຍປະເທດໃນໂລກໄດ້ຖືສຳຄັນໂດຍສະເພາະແມ່ນການຂຸດຄົ້ນທ່າງແຮງທາງດ້ານຄຸນຄ່າມໍລະດົກ ຂອງປະເທດ ເພື່ອສ້າງເປັນທ່າ ແຮງໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງປະເທດ, ຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ຍົກລະດັບຊີວິການເປັນຢູ່ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງສັງຄົມ, ຂອງຊຸມຊົນ ມີຜົນສຳເລັດເປັນໜ້າເພິ່ງພໍໃຈ. ການຂຸດຄົ້ນທ່າແຮງທາງດ້ານມໍລະດົກໂລກ ຖືເປັນທ່າແຮງໜຶ່ງທີ່ປະເທດລາວ ຈະຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະກຳນົດແນວທາງໃນການເສີມຂະຫຍາຍເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ ຂອງລາວ ຢ່າງແຂງແຮງ, ເພາະຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກເຫຼົ່ານັ້ນເປັນແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທີ່ສາມາດສ້າງຄຸນຄ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະປະເທດຊາດ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

II. ສະພາບການເສີມຂະຫຍາຍດ້ານຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກ ເຂົ້າໃນພັດທະນາເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວໃນໄລຍະຜ່ານມາ.

1.1. ສະພາບຈຸດພິເສດລວມ ຂອງມໍລະດົກໂລກ ຂອງສປປ ລາວ.

1.1.1. ຈຸດພິເສດມໍລະດົກໂລກທີ່ເປັນວັດຖຸ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ປັດຈຸບັນ, ສະທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ມີມໍລະດົກໂລກ ທີ່ເປັນວັດຖຸ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກອົງການ ຢູແນັສໂກ ໃນຈຳນວນ 3 ແຫ່ງ ຄື:

1). ມໍລະດົກໂລກເມືອງຫຼວງພະບາງ: ມໍລະດົກໂລກເມືອງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກອົງການ ຢູແນັສໂກ ເປັນເມືອງມໍລະດົກໂລກ ຢ່າງເປັນທາງການໃນກອງປະຊຸມ ຄັ້ງທີ 17 ຂອງ ວັນທີ 9 ທັນວາ 1995 ເນື່ອງຈາກ ເມືອງຫຼວງພະບາງ ເປັນເມືອງທີ່ມີຄວາມໂດດເດັ່ນ ແລະຄົງຄຸນຄ່າທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະທຳມະຊາດ ໂດຍຖືກຕາມເງື່ອນໄຂມໍລະດົກໂລກ. ເມືອງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ຮັບການຈົດເຂົ້າເປັນມໍລະດົກຂອງໂລກ ພາຍໃຕ້ 3 ເງື່ອນໄຂ ຄື: ເງື່ອນໄຂ (III); ເງື່ອນໄຂ (IV); ເງື່ອນໄຂ (V).

2). ມໍລະດົກໂລກວັດພູຈຳປາສັກ: ມໍລະດົກໂລກວັດພູຈຳປາສັກ ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກອົງການ ຢູແນັສໂກ ເປັນມໍລະດົກໂລກ ຢ່າງເປັນທາງການໃນ ໃນວັນທີ 25 ທັນວາ ປີ 2001 ພາຍໃຕ້ 3 ເງື່ອນໄຂ ຄື: ມາດຖານທີ III; ມາດຖານທີ IV; ມາດຖານທີ VI. ມໍລະດົກໂລກວັດພູຈຳປາສັກ ມີສິ່ງໂດດເດັ່ນທາງດ້ານບູຮານສະຖານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງເນີນພູ, ເປັນສະ ຖານທີ່ສັກສິດ ແລະອາລິຍະທຳບູຮານເຖິງ 3 ສະໄໝນຳກັນ ຄື: ອານາຈັກເຈນລະ, ອານາຈັກຂອມ ແລະ ອານາຈັກລ້ານຊ້າງ, ມີສະຖາປັດຕະຍະກຳເກົ່າແກ່, ມີອາຄານສ້າງຂຶ້ນໃນສະຕະວັດທີ VI ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນທາງດ້ານວັດທະນະທຳມາຈາກສິລະປະ ຂອມ, ອິນດູ ແລະ ພຸດ.

3). ຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກໄຫຫີນຊຽງຂວາງ: ມໍລະດົກໂລກໄຫຫີນຊຽງຂວາງ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເປັນມໍລະດົກໂລກຈາກອົງການຢູເນັດສໂກ ໃນວັນທີ 10 ກໍລະກົດ 2019 ເຊິ່ງເປັນມໍລະດົກໂລກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ໂດຍຖືກຮັບຮອງຕາມເງື່ອນໄຂທີ III ພຽງເງື່ອນໄຂດຽວ. ເປັນຕົ້ນແມ່ນສາມາດຢືນຢັນເຖິງການຕັດຫີນ, ການຜະລິດ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະການນຳໃຊ້ໄຫຫີນໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາອັນຍາວນານ ຂອງປະຫວັດສາດວັດທະນະທຳໃນພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້.

1.1.2. ຈຸດພິເສດມໍລະດົກໂລກທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມໍລະດົກໂລກທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸຂອງລາວ ໄດ້ຮັບຮອງຈາກອົງການ ຢູແນັສໂກ ເຊິ່ງໄດ້ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານຈິດໃຈ, ມັນໄດ້ບົ່ງບອກເຖິງຄຸນຄ່າທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ, ຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ແລະອະລິຍະທຳ ຂອງມວນມະນຸດ ກໍຄື ຄົນລາວ, ສາມາດສ້າງຜະລິດຕະພັນວັດທະນະທຳທີ່ມີຄຸນຄ່າອັນສູງສົ່ງລະດັບຈັກກະວານ ເຊິ່ງປະກອບມີ 3 ລາຍການ ຄື:

1). “ສຽງແຄນລາວ” ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກອົງການ ຢູແນັສໂກ ເປັນສຽງແຄນມໍລະດົກໂລກ ຢ່າງເປັນທາງການໃນ ວັນທີ 7/12/2017; ສຽງແຄນລາວແມ່ນສຽງດົນຕີທີ່ເກີດມາຈາກແຄນ ແລະ ແຄນ ໄດ້ປະດິດສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ຂອງມວນມະນຸດ ກໍຄືຄົນລາວ; ແຄນໄດ້ເປັນເຄື່ອງດົນຕີຫຼັກສະນິດໜຶ່ງ ຂອງສິລະປະດົນຕີ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່ານັບແຕ່ເໜືອເຖິງໃຕ້ ປະກອບດ້ວຍ ແຄນ 4 ຄູ່, ແຄນ 5 ຄູ່, ແຄນ 6 ຄູ່, ແຄນ 7 ຄູ່, ແຄນ 8 ຄູ່. ແຄນລາວ ເຮັດດ້ວຍ ໄມ້ອໍ້, ໄມ້ເຮ້ຍ, ສຽງແຄນ ເມື່ອເປົ່າປະສານໃສ່ກັນຫຼາຍດວງ ຍິ່ງເຮັດໃຫ້ມີສະເໜ່, ອອນຊອນ ແລະໃຊ້ເສບໃນງານບຸນປະເພນີໃນລະດັບຕ່າງໆ, ເສບເຂົ້າກັບບົດຂັບ ບົດ ລຳ ແລະສາມາດເສບເຂົ້າກັບເຄື່ອງດົນຕີສະນິດອື່ນໄດ້.

2). “ລາຍນາກ” ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງເປັນມໍລະດົກໂລກ ໃນຄັ້ງວັນທີ 6 ທັນວາ 2023 ເຊິ່ງອົງການຢູແນັສໂກ ໄດ້ປະກາດການຮັບຮອງ “ລາຍນາກ” ໃນຜ້າພື້ນເມືອງລາວ ເປັນມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈັບຕ້ອງໄດ້. ລາຍນາກ ເປັນລາຍທີ່ໂດດເດັ່ນອັນດັບໜຶ່ງໃນຜ້າແພລາວ ທີ່ຖືກປະດິດຄິດສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຈິດສຳນຶກ ແລະສິລະປະອັນປານີດຂອງຄົນລາວ ໄດ້ຕິດພັນກັບການດຳລົງຊີວິດ ຂອງຄົນລາວມາແຕ່ສະໄໝບູຮານ; ລາຍນາກລາວ ຕິດພັນກັບຄວາມເຊື່ອຖື ຂອງຄົນລາວທີ່ເຊື່ອກັນວ່າ ພະຍານາກ ແມ່ນສິ່ງສັກສິດທີ່ຄອຍປົກປັກຮັກສາ ໃຫ້ຄວາມຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ ປາສະຈາກສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ.

3). ລຳວົງລາວ ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກອົງການ ຢູແນັສໂກ ເປັນມໍລະດົກໂລກ ຢ່າງເປັນທາງການ ໃນ ວັນທີ 5/12/2024 ເຊິ່ງ ລຳວົງລາວ ໄດ້ຕິດພັນກັບວິຖີຊີວິດຂອງຄົນລາວ ເພື່ອເປັນການສ້າງໂອກາດໃນການພົບປະເຊິ່ງກັນ ແລະກັນ, ສະແດງອັດທະນາໃສ, ອາລົມຈິດ, ຄວາມໂອບເອື້ອ, ຮັກແພງ ແລະໃຫ້ກຽດເຊິ່ງກັນແລະກັນ; ສ້າງໃຫ້ຈິດໃຈເບີກບານມ່ວນຊື່ນ, ຜ່ອນຄາຍຄວາມຄຽດ, ເປັນການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຈິດ ແລະຮ່າງກາຍ; ຍັງເປັນການສະໜັບສະໜູນສິດທິຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ເພດ, ໄວ, ສັນຊາດ, ເຊື້ອຊາດ, ເຜົ່າ, ສະສະໜາ. ບົດຟ້ອນລຳລົງລາວ ປະກອບມີ 8 ທ່າ ຄື: ທ່າຟ້ອນລຳວົງ ຈັງຫວະເຊີນຊວນ, ທ່າຟ້ອນລຳວົງ ຈັງຫວະລຳສີພັນດອນ, ທ່າຟ້ອນ ລຳວົງ ຈັງຫວະຕັ້ງຫວາຍ, ທ່າຟ້ອນລຳວົງ ຈັງຫວະຂັບທຸ້ມຫຼວງພະບາງ, ທ່າຟ້ອນລຳວົງ ຈັງຫວະສະຫຼັບຟັນປາ, ທ່າຟ້ອນລຳວົງ ຈັງຫວະລຳຄອນສະຫວັນ, ທ່າຟ້ອນລຳວົງ ຈັງຫວະລຳມະຫາໄຊ.

1.2. ແນວທາງນະໂຍບາຍ ຂອງພັກ-ລັດ ຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ພັກ ແລະລັດຖະບານ ໄດ້ຖືສຳຄັນ ແລະມີທິດໃນການສົ່ງເສີມຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກ ດ້ວຍແນວທາງ ແລະນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ເພື່ອສະນັບສະໜູນ ແລະເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກ ໃຫ້ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພັດທະນາພື້ນຖານເສດຖະກິດ ຂອງປະເທດ; ກາຍເປັນພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທີ່ນອນໃນໂຄງປະກອບເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ແລະຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ເປັນຕົ້ນພັກໄດ້ຊີ້ນຳ ຕ້ອງໄດ້ສຸມໃສ່ “ທັງປົກປັກຮັກສາ, ທັງສ້າງ ແລະເສີມຂະຫຍາຍມໍລະດົກ ແລະຄຸນຄ່າວັດທະນະທຳຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າ ໃຫ້ເປັນມໍລະດົກລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ ແລະມໍລະດົກໂລກ” ແລະກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກ ກໍໄດ້ເນັ້ນວ່າ: “ລັດຕ້ອງມີຍຸດທະສາດພັດທະນາວັດທະນະທຳຢ່າງຈະແຈ້ງ ໂດຍຕິດພັນກັບການອະນຸລັກຟື້ນຟູບັນດາມໍລະດົກວັດທະນະທຳທາງວັດຖຸ ແລະບໍ່ແມ່ນວັດຖຸ ລວມທັງວັດຖຸບູຮານ ແລະຮ່ອງຮອຍປະຫວັດສາດ” ແລະລັດຍັງໄດ້ມີລະບຽບ ກົດໝາຍ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທີ່ຕິດພັນກັບມໍລະດົກ; ເປັນຕົ້ນ ລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດວ່າ: “ລັດສົ່ງເສີມການອະນຸລັກວັດທະນະທຳທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະເປັນມູນເຊື້ອອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະຂອງຊົນເຜົ່າ ສົມທົບກັບການຮັບເອົາວັດທະນະທຳ ຂອງໂລກຢ່າງມີການເລືອກເຟັ້ນ. ລັດສົ່ງເສີມການເຄື່ອນໄຫວວັດທະນະທຳ, ສິນລະປະວັນນະຄະດີ, ການປະດິດຄິດແຕ່ງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະທຳມະຊາດ, ບູລະນະ, ປະຕິສັງຂອນວັດຖຸບູຮານ ແລະປູຊະນີຍະສະຖານ...”

1.3. ເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກ ເຂົ້າໃນການພັດທະນະເສດຖະກິດ.

ເສີມຂະຫຍາຍບັນດາຄຸນຄ່າ ຂອງມໍລະດົກໂລກ ຂອງລາວ ດ້ວຍການນຳເອົາມໍລະດົກໂລກ ໃຫ້ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບຂະແໜງອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ ແລະການບໍລິການ ເຊິ່ງ ປັດຈຸບັນ, ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ໄດ້ຊຸກຍູ້ຂະແໜງການ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ, ຊຸກຍູ້ການລົງທຶນ, ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານການ

ຜະລິດ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ແລະ ເປັນຂະແໜງການທີ່ສົ່ງອອກກັບທີ່; ພາໃຫ້ມີການສະສົມ ແລະໝູນວຽນຂອງເງິນຕາພາຍໃນປະເທດ, ກະຈາຍລາຍໄດ້ໄປສູ່ທ້ອງຖິ່ນ. ລັດຖະບານ ໄດ້ສົ່ງເສີມວຽກງານທ່ອງທ່ຽວ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ; ຊຸກຍູ້ໃຫ້ປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃນວຽກງານການທ່ອງທ່ຽວ, ສົ່ງເສີມຜະລິດຕະພັນທ່ອງທ່ຽວ, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ສົ່ງເສີມຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳທີ່ເປັນເອກະລັກທ້ອງຖິ່ນ; ປັບປຸງຮ້ານອາຫານ, ໂຮງແຮມ, ຣີສອດ, ເຮືອນພັກ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ; ເພີ່ມລາຍການນຳທ່ຽວໃຫ້ມີຫຼາຍຮູບແບບ ແລະຫຼາຍວິທີ, ໂຄສະນາການທ່ອງທ່ຽວ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ ທັງນີ້ກໍເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ວຽກງານທ່ອງທ່ຽວກາຍເປັນຫົວຈັກຂັບເຄື່ອນຂົງເຂດເສດຖະກິດອື່ນ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະເຮັດການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຕໍ່ເນື່ອງ, ຍືນຍົງ. ປັດຈຸບັນ, ບັນດາແຫຼ່ງມໍລະດົກໂລກ ແລະ ລາຍການມໍລະດົກໂລກ ຂອງລາວ ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຈາກພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ. 1). **ມໍລະດົກໂລກເມືອງຫຼວງພະບາງ** ອັດຕານັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເປັນຕົ້ນ ໃນປີ 2018 ມີນັກທ່ອງທ່ຽວ 755,019 ຄົນ; ໃນປີ 2024 ມີນັກທ່ອງທ່ຽວ ລວມທັງໝົດ 2,326,758 ຄົນ. **2). ມໍລະດົກໂລກວັດພູຈຳປາສັກ** ໃນປີ 2001 ມີນັກທ່ອງທ່ຽວ ລວມທັງໝົດ 22,885 ຄົນ, ໃນປີ 2023 ມີນັກທ່ອງທ່ຽວລວມທັງໝົດ 63,020 ຄົນ. **3). ມໍລະດົກໂລກໄຫຫີນຊຽງຂວາງ** ໃນປີ 2018 ມີນັກທ່ອງທ່ຽວ 82,150 ຄົນ , ໃນປີ 2024 ມີນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາ ລວມທັງໝົດ 43,287 ຄົນ. **4). ມໍລະດົກໂລກທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ** ເປັນມໍລະດົກທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານຈິດໃຈ ຂອງມວນມະນຸດ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ ສຽງແຄນລາວ, ລາຍນາກ, ລຳວົງລາວ ໄດ້ປະກອບສ່ວນທັງທາງກົງ ແລະທາງອ້ອມເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງຊາດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຕິດກັບຂະແໜງເສດຖະກິດການທ່ອງທ່ຽວ ແລະການບໍລິການ ເຊິ່ງ ສຽງແຄນລາວ, ລາຍນາກ ແລະລຳວົງລາວ ແມ່ນໄດ້ຮັບການໂຄສະນາ ດ້ວຍຮູບແບບຕ່າງໆ ໄດ້ດຶງດູດການທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອສ້າງຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ, ປັບທັບໃຈ ໃຫ້ຜູ້ຊົມ.

1.4. ບັນຫາຂໍ້ຈຳກັດໃນການເສີມຂະຫຍາຍດ້ານຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກເຂົ້າໃນພັດທະນາເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

1). ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານກ່ຽວກັບແຫຼ່ງມໍລະດົກໂລກ, ລາຍການ ແລະຜະລິດຕະພັນມໍລະດົກໂລກ ເພື່ອເປັນການດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ, ຄວາມຕ້ອງການໃນການຊົມໃຊ້ຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກ ຍັງບໍ່ທັນເຮັດໄດ້ດີ, ຂາດຊີວິດຊີວາ. 2). ຄວາມຮັບຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ຂອງປະຊາຊົນ ຕໍ່ກັບຄຸນຄ່າທາງມໍລະດົກ ຍັງບໍ່ທັນເລິກເຊິ່ງ ແລະຖືກຕ້ອງ ເຮັດໃຫ້ການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງຊຸມຊົນ ໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກ ສາ ແລະເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ ຍັງບໍ່ທັນເຮັດໄດ້ດີ. 3). ງົບປະມານບູລະນະ, ສ້ອມແປງ ມີຈຳກັດ ແລະ ການພິຈາລະນາງົບປະມານໃນແຕ່ລະໄລຍະຊັກຊ້າ; ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຈະນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຟື້ນຟູ-ບູລະນະ, ສ້ອມແປງ ມີລາຄາສູງ ແລະ ຫາຍາກ ເຮັດໃຫ້ການປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງມໍລະດົກ ຍັງເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີ. 4). ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ

ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຍັງບໍ່ສະດວກ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະ ນາຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງມໍລະດົກ ກໍຄືແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວມໍລະດົກຫຼາຍແຫ່ງ ຍັງຫຍຸ້ງຍາກ, ສາຍການບິນໂດຍກົງກັບ ຕະຫຼາດເປົ້າໝາຍທາງໄກ ແລະຍັງມີໜ້ອຍ. 5). ອົງການການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ວຽກງານມໍລະດົກໂລກ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ; ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກງານດັ່ງກ່າວຄວາມຮູ້ຄວາມ ສາມາດ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງບາງຄົນບໍ່ທັນສູງ.

III. ຂໍ້ສະເໜີແນະໃນການເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກທາງດ້ານວັດຖະນະທຳ ເຂົ້າໃນພັດ ທະນາເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

1). ເພີ່ມທະວີໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານກ່ຽວກັບແຫຼ່ງມໍລະດົກໂລກ, ລາຍການ ແລະ ຜະລິດຕະພັນມໍລະດົກໂລກຢ່າງວ້າງຂວາງ, ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງເປົ້າໝາຍ ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍຄວາມຫຼາກຫຼາຍຮູບແບບສີສັນ ແລະມີເນື້ອໃນສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນທາດແທ້ທາງດ້ານຄຸນຄ່າທີ່ເປັນມໍລະດົກໄດ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ກົມກືນ, ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະມີຊີວິດຊີວາ.

2). ການເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກທາງດ້ານວັດຖະນະທຳ ເຂົ້າໃນພັດທະນາເສດຖະກິດຕ້ອງຕິດພັນແໜ້ນ ລະຫວ່າງ ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳໃນຂະແໜງບໍລິການ ແລະການທ່ອງທ່ຽວ ກັບການຂຸດຄົ້ນຄຸນຄ່າລະດັບຈັກກະວານ ຂອງມໍລະດົກໂລກໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດສູງສຸດ;

3). ໂຄສະນາ ສຶກສາອົບຮົມປະຊາຊົນ, ພົນລະເມືອງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄົນຮຸ່ນໜຸ່ມໃຫ້ຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ເລິກເຊິ່ງ ຕໍ່ກັບຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃນການອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າມໍລະດົກໂລກ ພ້ອມທັງສາມາດຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດຢ່າງແຂງແຮງ.

4). ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃນການອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ບັນດາຜະລິດຕະພັນ ແລະແຫຼ່ງມໍລະດົກໂລກ ໂດຍການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອກຳນົດແນວທາງ ແລະແຜນຍຸດທະສາດອັນຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມໍລະດົກໂລກຄົງໄວ້ເຊິ່ງຄຸນຄ່າ ທີ່ເປັນຕົວແທນມໍລະດົກໂລກ, ຄວາມສົມບູນ ແລະຄວາມເປັນຂອງແທ້ດັ້ງເດີມ ໃຫ້ຄົງໄວ້ຢູ່ຄູ່ກັບສັງຄົມມະນຸດ.

5). ພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການເຂົ້າຊົມໃຊ້, ຢ້ຽມຊົມ ບັນດາຜະລິດຕະພັນ ແລະແຫຼ່ງມໍລະດົກໂລກ ໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ທຸກຊ່ອງທາງຢ່າງສະດວກ.

6). ເພີ່ມທະວີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະສະຫຼຸບຖອດຖອນບົດຮຽນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;ພ້ອມທັງເອົາໃຈໃສ່ໃນການບຳລຸງ-ກໍ່ສ້າງຖັນແຖວພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກງານຕິດພັນກັບມໍລະດົກໂລກຢ່າງຄົບຊຸດ ເພື່ອສ້າງຂີດຄວາມສາມາດທາງດ້ານຄວາມຮູ້, ເຕັກນິກວິຊາການ ແລະຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງພະນັກງານໃຫ້ສູງຂຶ້ນ.